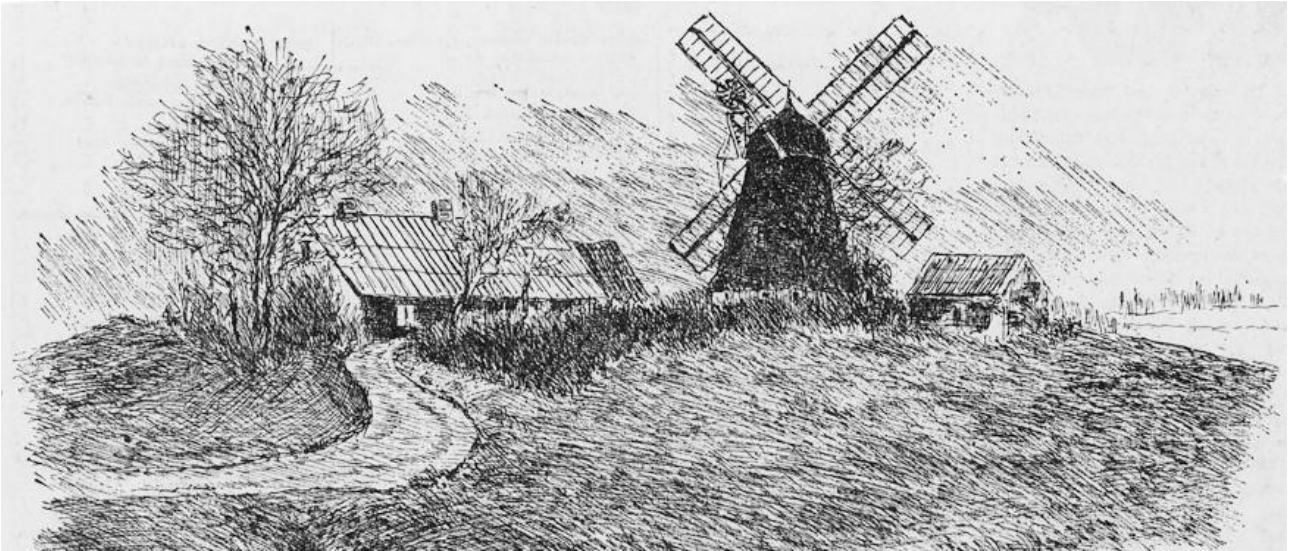

ØLSTED MØLLE

Tegnet af H. C. Rasmussen i 1963

Ølsted Mølle blev opbygget i 1874. Den lå ved hovedvejen nær Ølsted mod Hedensted. (Hovedvejen 154).

Møllen blev flyttet fra godset Værrholm i Vær, nær Horsens, hvor den havde sit virke, fra omkring 1800-tallet.

I 1907 blev der som hjælpekraft installeret en 12 HK-motor, og i 1931 blev der påsat selvkrøjer.

Tidslinje for ejere af Ølsted Mølle.

1874 – 1878 Ejer:

1878 – 1888 Ejer: Niels Brock

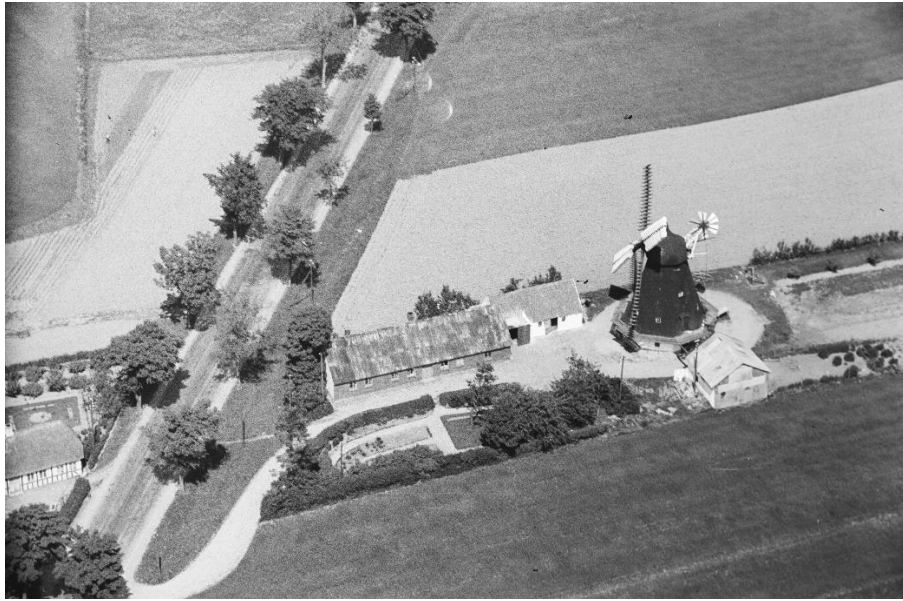
1888 – 1898 Ejer: Jess Pedersen

1898 – 1918 Ejer: A. J. Andersen

1918 – 1963 Ejer: Frederik Pedersen (f. 1889 d. 1963) gift i 1916 med Jensine (f. 1889 d. 1965)

1963 – 1974 Ejer: Evald Pedersen (f. 1918 d. 1999) gift med Erna (f. 1921 d. 2001)

1974 – Ejer: Jytte Brøchner (født: Inga Jytte Pedersen)

Luftfoto fra ca. 1947.

Bemærk de smukke træer langs hovedvej A10

Luftfoto fra ca. 1951

Bemærk Seleskis ejendom, på den anden side af vejen.

På billedet til venstre ser man rampen monteret. På billedet til højre ses at rampen er afmonteret.
 Personerne på billedet tør vi ikke sætte navne på.

I efteråret 1951 blev gå-rampen omkring møllen fjernet. Årsagen var at standen var så dårlig, at Frederik faldt igennem, og ned fra den.

Onsdag 18. juni 1958

Mølleren har ikke faaet lønforhøjelse i 40 aar

Ølsted mølleren foran jubilæum i den eneste arbejdende vindmølle fra Frederikshavn til grænsen

Den staar ikke opført i nogen turistbrochure, og alligevel er Ølsted mølle blevet et motiv, som mange turister standser op ved. I de fleste tilfælde er det blot for at faa et minde med hjem fra turen i form af et billede, men mange vover sig ogsaa op til møllerhuset.

Og ingen faar lov til at gaa skuffet bort. Den 68-aarige møller Frederik Pedersen er en gemytlig mand. Han forstaar turismens betydning. Det er nødvendigt at folk kommer ud og ser og lærer ny ting, for, som han selv understreger, det var ikke godt, som vore bedste- og oldeførelde og slægterne før dem havde det. Mange af tidligere generationer paa egnen oplevede endog aldrig at komme en tur hverken til Vejle eller Horsens!

I møllens ene vindue ligger en protokol. Den omfatter mølleren med større kærlighed end bogen om, hvem der skylder for malingen af den sidste tønde korn. Bogen tæller hundreder af navne, og det er ikke det land i Europa, naar lige undtages Rusland, som ikke er repræsenteret.

NABOEN HENTES SOM TOLE

Møllerfamilien lod sig end ikke slaa ud en dag, da en snes negere kom kravende op ad trænten lige ved mølleren vindue. Han smilte til dem og gav haand, men forsvandt saa for faa minutter efter at vende tilbage med en ligesaa gemytlig mand, naboen, gaardejer Valdemar Pedersen. At han hilste goddag paa dansk, gjorde ikke syn-

derligt indtryk, men forbavselsen kom, da Valdemar Pedersen paa flydende engelsk begyndte at fortælle om møllens historie. Han har to gange været en tur i staterne, og der er i turiststationen mellem ham og mølleren en stiltiende overenskomst om, at Valdemar Pedersen giver besked paa møllen, naar han sager i byen. For fra møllegaar der ofte bud til Valdemar Pedersen, naar der kommer engelsktalende turister.

En meget stor part af navnene i bogen er norske. En saadan mølle er noget ukendt for nordmændene, og det er forlængst blevet slaaget fast, at Ølsted mølle i dag er den eneste arbejdende mølle ved hovedvej 10 fra grænsen til Frederikshavn.

STADIG 1 KR. PR. TONDE

Ølsted fik sin mølle i 1874. Den flyttedes hertil fra herregaarden Væhrholm ved Horsens. Kiggede man ved aarhundredskiftet ud af en luge i møllens hat, kunne man se møller arbejde baade i Bjerre, Ørnstrup, Søbberup og Daugaard. Disse vindmøller eksisterer ikke mere, men Ølsted-mølleren er tro mod sit fag. Den 20. juni har han været paa Ølsted mølle i 40 aar, og selvom mekaniseringen i landbruget ogsaa har ramt møllerfaget, saa kundekredsen er dolet, hører man ikke Frederik Pedersen klage over, at prisen for at faa malet en tønde korn i dag er den samme som for 40 ar siden, nemlig 1 kr. pr. tønde.

Vinden er fortsat gratis, og de røster, der gang paa gang har lydt om, at alle gaarde villé faa en kværn og gøre møllen overflødig, talte ikke sandt. Ølsted mølleren henter og bringer hver uge korn hos egnens landmænd. Hos nogle af dem er han kommet i 25 aar. Naar der er vind, snurrer kværnene. Tønde efter tønde læsses paa vognene, men der skal ogsaa mange penge til, for det er vist de færreste, der tænker over, at mølleren gennem sit 40-aarige virke har maattet ofre ikke mindre end 30.000 kr. for blot at holde vingerne i orden. Egnens folk og ikke mindre de tusinder, der passerer stedet, er glade for det. nk.

Avisudklip fra 1958

Fortid - nutid - fremtid

Fra et lille vindue halvt dækket af spindelvæv i møllen, hvor vingernes gang faar alt til at dirre, har man udsigt over hovedvejen, hvor bilerne suser hastigt forbi, og markerne, hvor landmændene hist og her endnu er i gang. Det er, som fortiden paa denne vis sætter nutiden i perspektiv. Man bør ikke glemme fortiden og dens beviser, naar det dog er paa den, nu'et hviler og fremtiden skal bygges. Bør man heller glemme en gammel mølle, hvis ejer med sin bog og sine gæster skriver historie for at bevise, at møllen er værd at bevare for eftertiden?

Ølsted mølle paakalder sig mange vejfarendes opmærksomhed. At besøge den er ogsaa en egenartet oplevelse. Hele møllehuset dirrer, helt ud til krogenes spindelvæv, naar vingerne er i gang. Man synes, det gynger faretruende i de slidte gulvbrædder, men de holder til det og knager lidt.

Alverden i en bog

Hvad hovedvejen ogsaa løber forbi, er den alderstegne Ølsted mølle. En mølle er ved at være et særsyn i et dansk landskab, og man maa ønske, at de faa, som endnu staar kan bevares. At møllen har interesse for andre end danskere, faar møller Fr. Petersen at føle.

Han har ikke tal paa alle de besøge, han faar af „mærkelige mennesker.“ Han har dog noget, som er bedre og mere interessant end tal: En gæstebog med navne og smaa personlige bemærkninger fra besøgende.

En stor, tyk bog blev fyldt paa fem-seks aar, og en ny er forlængst begyndt. Der er navne og hilsener fra mennesker fra klodens fjerneste afkroge. Et tilfældigt opslag viste os navne fra Sudan, USA og Australien.

Man kan næppe nævne nogen nation, som ikke har haft en interesseret repræsentant paa besøg i den gamle mølle med den egenartede duft af korn og knuste kerner. Møller Petersen faar paa denne maade mange morsomme oplevelser. At han ikke altid forstaar sine gæsters sprog, og de ikke hans, kan ikke hindre en vis forstaaelse. Han fortæller, at hollænderne som regel savner en pumpe — som de kender det fra deres hjemlands møller ved kanalerne.

ERA SAUDIARABIERNE I ØLSTED

Oliekongens søn i den gamle mølle

Gæstebogen har navne fra hele verden

»Maa den gamle mølle staa her aar fremover«, skrev fru Ellen Abdullah. — Og Frederik Pedersen, der her staa foran møllen, har betinget sig, at hans efterfølger driver møllen videre.

☆ En stor sjældenhed ved hovedvej A 10

Siden 1874 har møllen stået her i det aabne land, omsust af vinden, som møllen og dens folk har »levet af« i generationer. Men møllen er meget ældre. Den er efter sigende flyttet til Ølsted fra Stensballe ved Horsens, hvor den i længst svundne dage var herregaardsmølle. Det lod sig altså gøre at bryde den ned, flytte den stump for stump og genrejse den her ved hovedvejen.

— Man siger, fortsætter Frederik Pedersen, at min mølle i dag er den eneste gamle vindmølle, som svinger med sine vinger, paa hele hovedvejsstrækningen mellem Krusaa og Frederikshavn. Det er norske turister paa rejse tværs gennem Jylland, som hævder det, og det skal nok være rigtigt.

Saa meget større grund er der til at holde møllen i gang, og jeg har den glæde, at min søn Evald har lo-

☆ DEN gamle, sorte vindmølle ved hovedvej A10

vet at føre møllen videre, naar jeg ikke længer kan passe den. Jeg har for øvrigt ogsaa betinget mig, at møllen ikke maa rives ned af den mand, som kommer efter mig.

Man kommer til at holde af saadan en gammel vindmølle. Der er baade hygge og romantik i den. Jeg har ikke spundet guld paa mit arbejde i møllen. Den gaar, som vinden blæser — og saadan har det ogsaa været med hensyn til at tjene føden, men jeg har altid klarat mig, og jeg er blevet dus med min mølle. Der er en særlig atmosfære omkring det sældgamle møllerfag, og jeg har aldrig fortrudt, at jeg valgte det.

☆ Vindmøllens historie er nu udspillet

I dag er den danske vindmøllens historie praktisk taget udspillet. Allerede i trediverne fik de fleste af de gamle kornmøller deres grundsted. Motorerne rykkede ind, og vingerne blev sat ud. Kun de steder, hvor man har set noget kønt og kulturelt værdifuldt i bevarelsen af disse indstillet paa gæster fra landevejen selv om det har været — og er — naa møllevingerne gaar. Staar den bekostelig affære. Jeg husker, at man i 1906 kunne købe en møllevinger for 150 kr. I dag koster en vinger 8000 kr.

— Saa Vorherres vind kan saage hundrede besøgende, og de er mænd blive dyr nok, slutter Frederik Pedersen, men man skal ikke gøre sig for meget af penge. Glæden ved at se min gamle vindmølle løbe rundt for sig selv er ogsaa et aktiv for mig. Den dag, møllen ikke kunne mere, var der heller ikke noget for mig at gøre — men jeg tror, møllen i Ølsted kan blive ved længer end jeg.

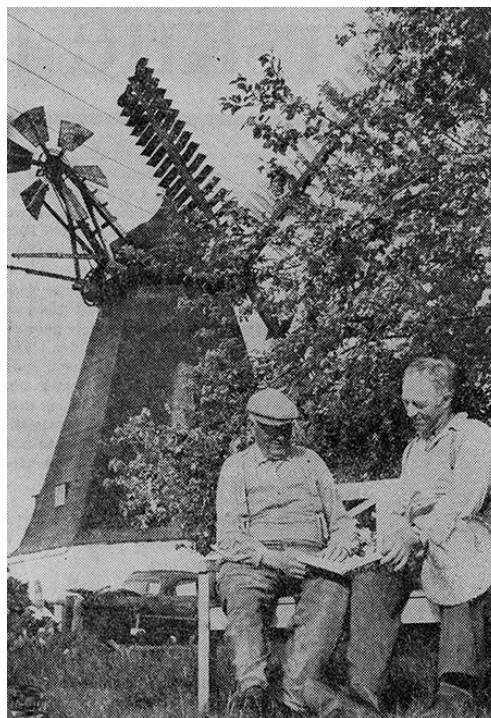
HARRY LUDVIGSEN.

tæller han. Jeg holdt som dreng til paa en kornmølle i nabolaget, for jeg syntes, det var et spændende sted at tilbringe tiden. Det endte med, at jeg fik en saadan indsigt i møllerfaget, at mølleren somme tider gav mig lov til at dirigere foretagendet — og jeg var stolt.

Derfor har jeg lov at sige, at jeg har været møller, siden jeg var dreng, og jeg har aldrig siden sluppet faget. Fra 1918 har jeg haft møllen i Ølsted. Jeg kom faktisk og reddede den fra undergang. Møllen var stærkt forfalden, men jeg fik i aarenes løb sat skik paa den og har til dato ofret 30.000 kr. paa istandsættelse. Men det er møllen ogsaa værd, for den er et stykke gammel kultur.

**1000 Kr. i Bøde
for Overtrædelse af Kornloven**

Ved Herredsretten i Horsens er en Møllejer fra Ølsted blevet idømt en Bøde paa 1000 Kr. for Overtrædelse af Kornloven ved at have formalet 500—1000 kg Hvede i sit Kundemølleri samt modtaget 625 kg Rug til Formaling. Hans Kunder har tidligere vedtaget Bøder. En Vognmand fra Spøttrup, der var tiltalt for at have medvirket, erklærede, at han ikke havde Anelse om, at der var Rug i Sækkene. Han blev frifundet ved Dommen.

Tusinder har gæstet den eneste arbejdende vindmølle langs hovedvej 10. Her studerer Ølsted mølleren, Frederik Pedersen (tv) sammen med naboen, gdr. Valdemar Pedersen, gæstebogen

Gæstebøgerne findes desværre ikke mere.

Luftfoto fra ca. 1962

Bemærk udvidelsen af hovedvej A10. Det skete omkring 1958. Det betød bl.a. fjernelse af Seleskis ejendom. Træerne langs hovedvejen måtte også fældes.

Møllerens stuehus syner af et nyt tag.

Ølsted Mølle blev drevet af Frederik Pedersen i 45 år, frem til hans død i 1963.
Frederiks kone døde i 1965.

Kværnstenen er fra Ølsted Mølle. Den ligger som gravsten, på Ølsted kirkegård.

Efter Frederiks død, overtog sønnen Evald styringen af møllen. Evald drev også et landbrug på sin ejendom i Sebberup, (Hovedvejen 84) et lille stykke fra møllen.

På det lidt slørede billede ses bilen som tilhørte Ølsted Mølle.

På bildøren står E. PEDERSEN ØLSTED MØLLE og et tlf.nr.

I 1966 blæste den ene vinge af i en storm. Mølleejeren Evald, savede den 3. vinge af, så den kun malede med 2 vinger. Det betød at han ikke kunne male på samme kraft. Det passede måske godt ind i en tid, hvor bønderne selv fik små kværne på gårdene. Mølledriften på Ølsted Mølle blev mindre og mindre, og ophørte helt i 1968. Derefter begyndte møllen at gå i forfald.

Stuehuset blev lejet ud fra 1963 til 1974.

En af udbygningerne væltede i 1973-74, pga. dårlig stand.

Luftfoto fra ca. 1968.

Bemærk at møllen, kun har 2 vinger.

HEDENSTED · LØSNING

mandag 31 juni 1975

KONTOR: HEEGÅRDSVEJ 4 HEDENSTED TELEFON (05) 82 15 44 · TORVET LØSNING TELEFON (05) 65 11 98

20-årige Inga:

Prøver at redde 100-årig mølle

Den gamle Ølsted Mølle ved hovedvej A 10 skal ikke uden videre stå og forfalde, mener 20-årige Inga, der for en tid siden besluttede at gøre noget ved sagen. Hun er i fuld gang med at restaurere det nærliggende stuehus og ligeledes begyndt at kalke og male møllen udvendigt.

Hendes far, chauffør Evald Rimmerslund Mark, er ejer af møllesteder, som man egentlig gerne vil se.

Oprindeligt begyndte man for tyve år siden med at restaurere de gamle vandmøller, men efterhånden kom der så mange ønsker om vindmøller, at der er taget en hel del på programmet.

I en række tilfælde har folk selv skaffet pengene til at sætte møllerne i stand og vi har hjulpet med forslag m.m., oplyser Anders Jespersen. Kriteriet er, at møllen skal være det bedste indenfor sit område, men økonomien sætter en grænse. Der er møller forskellige steder som vi gerne så bevaret, men som af økonomiske hensyn ikke er muligt at istandsætte.

For det hele gælder, at kan man ikke skaffe pengene hjælper det ikke meget at beskæftige sig med sagen. De er betingelsen for, at der virkelig kan gøres noget ved sagen. Hvis Hedensted kommune eksempelvis kunne tænke sig at træde til med økonomisk bistand, vil vi gerne komme over for at se nærmere på sagen, slutter mølleudvalgets leder.

gamle vartegn og hans datter har fundet det fuldstændigt forkert, at møllen, som har stået på stedet i 101 år, skal falde sammen på grund af manglende vedligeholdelse. Derfor kan man i ferietiden finde hende hver dag i fuld gang med malerkost, murerske, trillebør, hammer og søm. Møllen skal reddes, selv om hun skal være ene om det.

Den gamle mølle har ikke altid stået i Ølsted. Før 1874 stod den i Vær nord for Horsens, men ingen ved rigtigt, hvor mange år. Derimod er der et skilt på møllehuset for genopførelsesdatoen i Ølsted og det er nøjagtigt 101 år siden.

Inde på den svære bjælke i møllehuset hænger en kalender, som sidstes gang er revet af 13. oktober 1963. En måneds tid efter døde den gamle møller, som var Ingas bedstefar. Siden 1918 havde han slidt trinene på den 100-årige trappe ved at bære korn ovenpå, hvor de kæmpestore tandhjul ligger. De har dannet den nødvendige kraftoverførelse fra de store vinger udenfor og kværnen inde i huset.

Tiden er ikke gået sporeløst hen over møllen, der nu i mange år har stået som vartegn for Horsens-egnens sydlige opland. Mens den nuværende ejer i 1966 arbejdede med møllen, brækkede den ene vinge pludseligt af og ramte det nærliggende motorhus og slog hul i taget. Herefter blev den modsatte vinge savet af og i dag er der kun to tilbage.

I nøjagtigt 100 år har møllehatten imidlertid drejet rundt. Sidste år blev det maskineri standset, som plejede at holde den op mod vinden. Det var naboerne i øvrigt ikke glade for, idet man gennem årene var vant til blot at kaste et blik op på møllen for at se i hvilken retning vinden bar.

Om møllen nogensinde kommer til at kunne dreje igen er der ingen som ved i dag. Det er faktisk Ingas mål, men dels vil det være en bekostelig affære at få vingerne sat i stand og møllehuset ligeledes og dels er det

meget arbejdskrævende. Endnu værre er det måske, at det sædvanligvis koster mindst 100.000 kr. for at istandsætte en mølle af denne art.

Formanden for nationalmuseets mølleudvalg ingeniør Anders Jespersen, der forresten bor på en mølle på »Lille Møllevej« i Nyborg, siger, at man i Nationalmuseet ikke har penge til at restaurere så mange møller, som man egentlig gerne vil se.

Oprindeligt begyndte man for tyve år siden med at restaurere

de gamle vindmøller, men efterhånden kom der så mange ønsker om vindmøller, at der er taget en hel del på programmet.

I en række tilfælde har folk selv skaffet pengene til at sætte møllerne i stand og vi har hjulpet med forslag m. m., oplyser Anders Jespersen. Kriteriet er, at møllen skal være det bedste indenfor sit område, men økonomien sætter en grænse. Der er møller forskellige steder, som vi gerne så bevaret, men som af økonomiske hensyn ikke er muligt at istandsætte.

For det hele gælder, at kan man ikke skaffe pengene hjælper det ikke meget at beskæftige sig med sagen. De er betingelsen for, at der virkelig kan gøres noget ved sagen. Hvis Hedensted kommune eksempelvis kunne tænke sig at træde til med økonomisk bistand, vil vi gerne komme over for at se nærmere på sagen, slutter mølleudvalgets leder.

s'bro.

Inga i færd med at male Ølsted Mølle

I 1972 stod næste generation parat til at redde møllen, idet Evald Pedersens datter, Inga Jytte Pedersen begyndte at male, og kalke møllen. Man begyndte også at restaurere stuehuset. I 1974 overtog hun møllen, og forsøgte sammen med sin mand at få møllen fredet.

I 1988 måtte "hatten" toppen af møllen med de 2 vinger, pilles af møllen. Den var til fare, for sine omgivelser. Jytte ses på det nederste billede til højre, imellem de to blå mænd.

Ølsted mølle har brug for hjælp

Det bliver svært at bevare egnens gamle vartegn

Det sukker og knager i den gamle mølle ved Ølsted. De sidste dages kraftige storm har rovet og rusket i træværket og flere steder er der alarmerende råd i de langt over 100 år gamle bærende træbjælker.

Allerede i maj 1966 røg den ene af de fire store vinger af i en brandstorm og det medførte, at mølleren måtte tjære den modsatte part af vingerne. Nu var der kun to vinger på den gamle mølle.

I 1974 gik det ud over en anden væsentlig del af møllen, nemlig dens evne til hele tiden selv at dreje op mod vinden. I fagsproget hedder det: at kroeje.

Fire generationer på Ølsted mølle

I 1882 blev det almindelige forfald mere udtalt og Ølsted mølles kropsvinger (de to små bagudrettede møllevinger) faldt ned og den 13.

august 1988 blev hatten pillet af møllen. Den var ved at være for farlig for sine omgivelser.

En stor kran blev rekvireret og den seks tons tunge top blev løftet ned.

Møllen blev herefter lukket foroven og intet tyder på, at den nogensinde mere vil fremstå i den gamle oprindelige skikkelse.

Ølsted mølle, der ligger tæt op af den stærkt befærdede hovedvej mellem Horsens og Hedensted, ejes i dag af Jytte og Bent Brøchner. Deres søn på syv år, Niels Erik, er 4. generation på møllen.

Det er ikke fordi, der ikke har været gjort meget for at bevare møllen for eftertiden.

Gang på gang har ejerne løbet Nationalmuseet, Vejle amt og interesserede møllefolk på dørene i håb om at vække den fornødne interesse.

Men det har hidtil været

umuligt. Nationalmuseet nedlagde for nogle år siden sin mølleafdeling og museet har hverken mandskab eller penge til den slags opgaver.

En gennemgribende istandsættelse af møllen vil imidlertid økonomisk være for tung en opgave for private.

En mulighed, der endnu ikke er forsøgt for Ølsted mølles vedkommende, er at oprette en forening til bevarelse af møllen.

Møllen over 200 år gammel?

Ølsted mølle er måske mere end 200 år gammel. Det fortæller Jytte Brøchner, hvis familie har haft tilknytning til møllen gennem mange år.

Den gamle Ølsted mølle blev for måske mere end 200 år siden opført i Vær nord for Horsens, men det vi med sik-

kerhed ved er, at den for 115 år siden (i 1874) blev taget ned og genopført her i Ølsted, hvor den har stået siden, fortæller Jytte Brøchner.

I 1912 var min bedstefar, Frederik Pedersen, møllersvend her på Ølsted mølle. Senere tog han arbejde andre steder, men i 1918, hvor Ølsted mølle blev overtaget til salg, købte han den.

Min bedstefar var blevet gift med Signe og da de flyttede ind på møllen, var min far, Evald Pedersen, et halvt år.

45 år som møller

Frederik Pedersen, drev i de følgende år, sammen med Evald Pedersen, Ølsted mølle indtil november 1963, hvor han døde. 14 måneder senere døde Signe Pedersen.

Gennem de mange år havde familien levet af møllestiet, men den blev stuehuset lejet ud, idet sønnen Evald Pedersen var blevet gift med Erna og flyttet til en ejendom på Rimmerslund Mark ved Hedensted.

De har datteren Jytte, som i dag bor på møllen sammen med sin mand Bent og sønnen Niels Erik.

Da jeg var lille sagde jeg altid, at »når jeg bliver stor vil jeg bo på møllen,« husker Jytte.

Mine forældre drev i årene efter min bedstefors død Ølsted mølle videre, selv om der ikke mere var så meget arbejde til møllen.

Samtidig havde mine forældre landbruget i Rimmerslund, hvor de fortsat bor og min far arbejdede desuden som vogmmand.

Flyttede ind i foråret 1974

I 1. marts 1974 overtog jeg Ølsted mølle. Og gik straks i gang med at gennemrenovere stuehuset, der efterhånden var blevet ret forfaldent.

Siden har Jytte arbejdet både som murer og tømrer, snedker og arbejdsmand og resultatet er ikke ubetydeligt. I 1981 blev hun gift med

Jytte Brøchner med Ølsted mølle i baggrunden. Den sidste vinge og møllehatten er her taget ned. (Foto: Allan Strømgaard)

Ølsted Mølle har fået dødsstødet. Tvunget i knæ i tredje forsøg af Falck fra Horsens. (Foto: Lene Sørensen)

Februar 1990.

VAF-22-2-1990

Ølsted Mølle er færdig efter 116 år i blæsten

Er måske over 200 år gammel ★ Væltet af Falck i lørdags

Den 116-årige Ølsted Mølle blev lørdag væltet af Falck fra Horsens.

Det skete efter, at den gamle mølle i flere år har været ude af drift og efter et tiltagende forfald.

Indehaverne, Jytte og Bent Brøchner, der bor der sammen med sønnen Niels Erik, der iøvrigt er 4. generation på stedet, oplyser, at det ville koste mellem 50.000 og 100.000 kroner at sætte den gamle svend i stand.

Selv om hun, sammen med andre, har rettet mange henvendelser til Nationalmuseet og andre, der kunne tænkes at have interesse i møllens

bevarelse, har det ikke været muligt at skaffe den nødvendige kapital. Og nu er møllen definitivt fjernet.

I familiens eje siden 1918

Møllen har været i familiens eje siden 1918.

I 1912 var Jyttes bedstefar, Frederik Pedersen, møllersvend på Ølsted Mølle.

Men da møllen i 1918 blev annonceret til salg, købte han den og siden har den været i familiens eje.

Frederik Pedersen drev, sammen med sønnen, Evald Pedersen, der er Jyttes far,

møllen frem til 1983, hvor Frederik Pedersen døde.

Op gennem 1960'erne blev der mindre og mindre arbejde til den gamle mølle og i 1974 overtog Jytte den og flyttede ind i stuehuset.

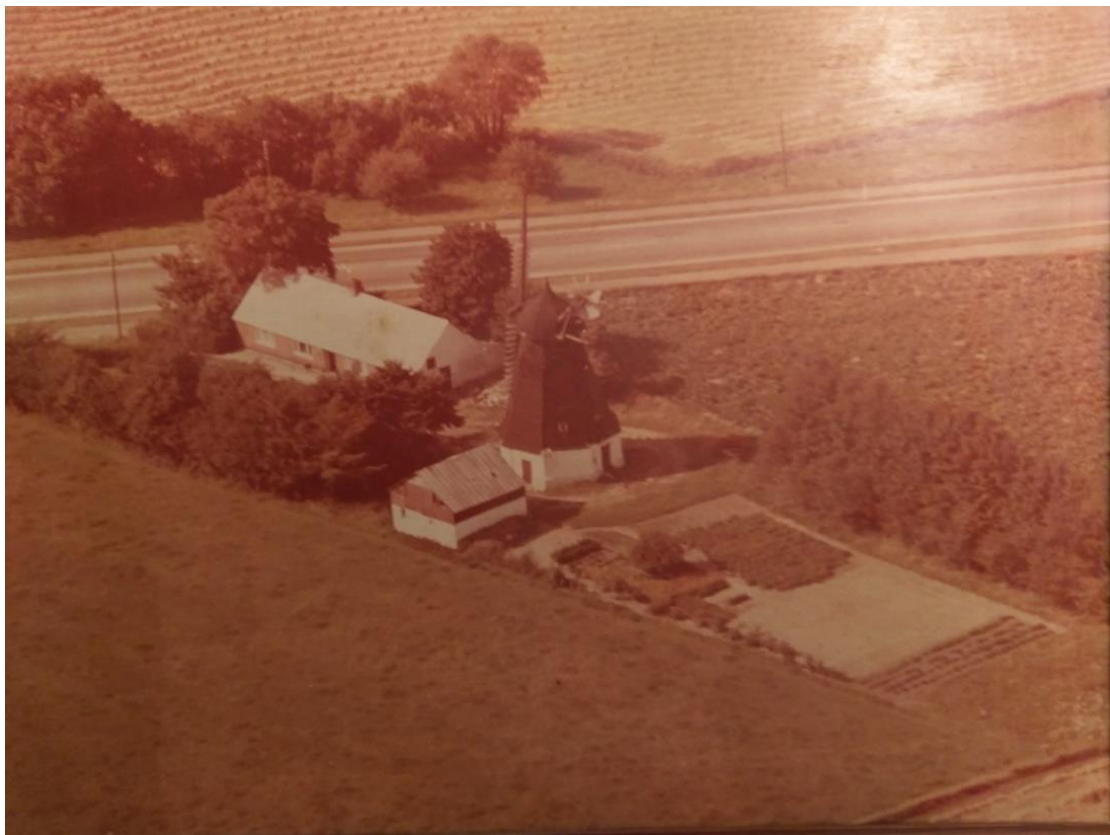
Jytte Brøchner oplyser, at Ølsted Mølle er mere end de 116 år gammel.

Undersøgelser har vist, at det er omkring 200 år siden, den blev bygget i Vår nord for Horsens.

Her blev den i 1874 taget ned og genopført ved Ølsted i Hedensted kommune.

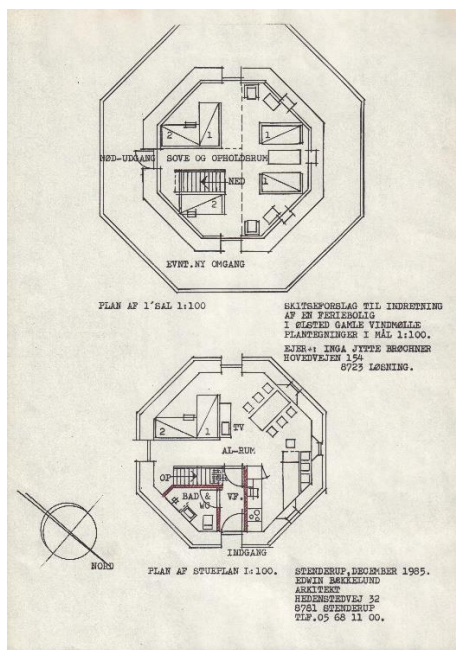
s'bro

Hverken kommunen eller nationalmuseet, støttede op om projektet med at frede møllen. Jytte måtte lade den nedrive i 1990.

Dette luftfoto er fra omkring 1973-74. Den købte Jytte i 1975.

Hun har billedet til at hænge i sin stue, hvor hun har boet siden 1974.

En tegning fra 1985 som viser, hvordan man evt. kunne bruge møllen som en feriebolig.

Stuehuset (Hovedvejen 154) har Jytte gennem tiden restaureret med nænsom hånd, og er i marts 2022 fortsat i hendes eje.

Ølsted Mølle stod i 116 år.

Ølsted, den 21-03-2022

Steen Engelbreth Pedersen

Tak til Jytte Brøchner (født Inga Jytte Pedersen) – for info og billedmateriale. Alt materiale, og meget mere findes under Ølsteds historie / håndværk & industri / Ølsted Mølle.